

Iskaja vsak četrtak
in velja s poštnino
vod in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnistvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katoliškega
narodnega društva do-
živajo list brez po-
sodne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Pesemski list dobil
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopis se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Štev. 44.

V Mariboru, dne 30. oktobra 1902.

Tečaj XXXVI.

Cenj. gg. volilni možje gornjeradgonskega, ljutomer- skega in ormoškega okraja!

Ker so gg. dr. Rosina, Mursa in Kočevar odklonili kandidato za deželni zbor in ker je več narodnih volilnih mož sedaj meni ponudilo kandidato, izjavljam, da sprejem kandidato za kmet-ske skupine gornjeradgonsko-ljuto-mersko-ormoškega voliln. okraja.

Iskreno obžalujem, da se vsled kratkega časa, ki še ga imamo do volitve dne 4. novembra ne morem predstaviti cenjenim volil-nim možem in razviti svojega pro-grama. Prihodnji praznik in pri-hodnja nedelja, dne 1. in 2. nov., pa sta med našim vernim sloven-skim ljudstvom posvečena spominu na drage rajnike in ne zdi se mi spodobno, motiti s političnimi shodi svetost teh dni. V slučaju izvo-

litve pa bom uporabil prvo priliko, da se predstavim svojim volilcem in rojakom.

Sicer pa je moje politično miš-ljenje volilcem itak dovolj znano. Spoznali so je lahko iz mojih govorov na mnogoštevilnih shodih po Spodnjem Štajerskem in iz listov „Slovenski Gospodar“ in „Naš Dom“, pri katerih sode-lujem. Pri vsem javnem delovanju mi je bilo osobito do tega, da se povzdigne ugled in blagostanje kmet-skega stanu do iste višine, ki mu pripada vsled njegove važ-nosti v človeški družbi in še po-sebno pri našem slovenskem na-rodu. V tem smislu bom tudi deloval nadalje!

V narodnem oziru bom branil z vsem naporom svojih sil pravice slovenskega naroda. Hude izkušnje me niso ustrašile dosedaj in me tudi v bodoče ne bodo!

Program, ki ga je izdal na-rodni volilni odbor v Celju za

druge slovenske kandidate, sprej-mem tudi jaz.

Moje geslo pa bo: Iz slo-venskega kmet-skega naro-da sem izšel, za slovenski kmet-ski narod mi je tudi delati!

Maribor, dne 28. vinot. 1902.

Anton Korošec.

Slovenskim volilcem!

Rojaki! Voliti Vam je zopet poslance za deželni zbor štajerski!

Te volitve vršijo se v resnih časih. Raz-mere, v katerih živimo na Štajerskem, so se v zadnji dobi zelo poslabšale za nas Slo-vence. Deželna vlada, katera se je v prejšnjih časih vsaj nekoliko ozirala na Slovence in njih potrebe, postala je voljno orodje nemško-narodne stranke in vidimo, da je njej naj-večja skrb, ugoditi željam in zahtevam te stranke, vidimo, da mirno gleda, kako slo-venski narod davijo gospodarsko, po-litično in narodno, da pa živi na Štajerskem dobra tretjina prebivalstva slo-venske narodnosti, in da ta tretjina ima tudi svoje potrebe in pravice v na-rodnem in kulturnem oziru, do te zavesti vodja deželne vlade še očitno ni dospel. Naravno je torej, da je postala nem-

Listek.

Na grobovih.

Prev. M. T. F.

Pozna jesen je. Solnce nima več čarobne moči kakor po letu, rahli njegovi žarki tre-pečejo med iglami temnega silovja. Drevje stoji žalostno, kakor bi tugovalo za prekrasnim poletjem, ko je še zelenelo polno močij, polno življenja. Vsaki dan mu vzame nekaj lepote, slednjič stoji suho in golo ter moli veje proti nebu, tja v modro višavo, kakor bi prosilo usmiljenja, milosti...

Tako gre naprej.

Danes pa je vse zagrnjeno v gosto me-glo. Iz sivih oblakov že prši. Tudi posamezne snežinke že padajo na zemljo. V cerkvenem zvoniku je odbila ura štiri popoldan. Komaj so se izgubili urini udarci po zraku, razle-galo se je daleč na okrog veličastno, a čudno tožno zvonjenje. Moj Bog, solze mi prihajajo pri teh glasovih! Kako tudi ne, saj obhajamo danes najžalostnejši dan v letu, dan vseh vernih duš.

Vse hiti na pokopališče. Pridruži se mi, dragi moj! Skupno hodiva, vem, da imava danes isto pot. Glej, že od daleč vidiš svit tisočernih lučic. Čuj, to šumenje, drvenje, ko-

liko življenja v trenutkih, polnih žalosti! Na-grobna pesem te budi! Grob pri grobu, sto-tero nagrobnih križev, nagrobnih spomenikov, nagrobnih napisov! Postoj — opazuj!

Tukaj vidiš klečečo osebo, utopljeno v molitev za svoje rajne. Oni tam zre strmo pred-se, vzdih za vzdihom se mu izvija tru-dno iz njegovih prsi, in zopet se zamisli. Ta si briše grenke solze, kajti tudi njej se je smrt s svojo neusmiljeno roko približala ter ji ukradla drago bitje.

Koliko truda, dela in skrbi je našlo tukaj svoj konec. Kdo bi preštel znojne kapljice, koje je prelil marsikateri tukaj počivajočih v življenju hudih urah in nepokoju. Koliko nadlog, bede in pomanjkanja je težilo njih srca. A sedaj je delopust! Trpin je našel pokoj!

Kako ležijo vsi križem! Mladenič, star-ček, bogatin, ubožec, mnogospoštovan, nez-naten, priprost, blagodušen pa tudi hudobnež. Mnogi so že davno strohneli in niti sledu ni več po njih, nekatere pokriva še le nedolgo temni grob.

Pod to gomilo počiva mladenič. V cvetju življenja je položila neizprosna smrt svojo železno roko na njegovo ramo. Bil je edini sin ubožnih starišev. Oče in mati sta se na vso moč trudila in delala, da sta preskrbela otroku potrebne hrane in obleke. Mož je

pletel po zimi koše, jerbace, popravljaj škafe, vezal lonce, po leti je delal na polju. Mati pa je po zimi predla, po leti pa hodila na dnino, kadar se je le količkaj mogla odtrgati od doma. Nad vse rada sta imela svojega sina; pazila sta nanj bolj kot na zenico svo-jega očesa. Saj sta videla v njem podporo svojih starih let, vanj sta stavila vse upe in nade. Le žal, da se na tem svetu najlepše nade in upi zemljanov večidel zrušijo v nič in izginejo kakor izgine kapljica v neizmer-nem morju. Ne dolgo, in uničeno je bilo to mlado življenje. Mladenič, ljubljeneč starišev, ležal je na mrtvaškem odru. Zaspal je za vedno! Nekdaj tako cvetoči, veseli obraz — je blede, brezbarven, kakor bi ga iz voska upodobila umetnikova roka. Le prijazen na-smehljaj, znak njegove blage duše, ostal je še na njegovih mrtvaških ustnih.

Mlad tako še in že mrje,
že zapušča cvetni svet.

— Ah, kako težko je vmreti
sredi najkрасnejših let...!

Njegova gomila nam jasno priča, da smrt nikomur ne prizanaša, tudi ne krepki mladosti. Zato bodi vselej pripravljen, kajti neznan ti je dan, ura, trenotek tvojega od-hoda iz solzne doline v negotovo večnost! Negotovo? Da! Saj ne veš, te bo li objela blaženost zveličanih duhov — ali pa mrak

ško-narodna večina štajerskega deželnega zbora, katera je bila že od nekdanj sovražna vsemu, kar spominja na slovenski narod, še boljše brezobzirna in krivična. Da je odklanjala vse še tako skromne zahteve Slovencev, naj so se iste nanašale na narodne, kulturne ali celo gospodarske težnje.

Slovincem niso dovolili nobene meščanske, kmetijske ali srednje šole. — Drznili so se celo z deželnim glavarjem na čelu izjaviti, da ne priznavajo slovenskemu narodu nobenih pravic, ne v narodnem, ne v kulturnem oziru. — Nasprotno pa so poleg velikega števila vseh mogočih uže obstoječih višjih in strokovnih nemških šol na deželne stroške ustanovili v Ptujju popolno nemško gimnazijo, v Mariboru nemško učiteljsko, v Celju nemško meščansko šolo za deklice, poleg že obstoječih meščanskih šol za dečke. Dali so ogromno svoto za vsenemško protiavtstrijsko pevsko slavnost v Gradcu in stalno podpirajo društva, ki imajo namen izpodkopavati Slovence narodni in gospodarski obstoj.

Vse to delajo brez sramu iz deželnih dohodkov, h katerim doplačujejo Slovenci eno tretjino.

Uravnali so skoro vse reke na Gornjem in Srednjem Štajerskem, pustili pa so reke na Spodnjem Štajerskem, kakor Pesnico, Dravo, Pako, Sotlo, Savinjo, Ščavnico, Voglajno, Hudinjo itd., da divjajo in opustošajo njive in travnike in delajo neprecenljivo škodo.

Za zgradbo železnic na Spodnjem Štajerskem zahtevali so in jemali doneske od Slovencev, — in potem še napisov na postajah niso dovolili tudi v slovenskem jeziku.

Naravno je, da so se slovenski poslanci v Gradcu čutili, ne kakor med sodeželani, ampak kakor med pravimi sovražniki ter zapustili konečno deželni zbor, v katerem je že samo glas spregovorjene slovenske besede zadostoval, da so nemški poslanci kazoč svoje zaničevanje slovensčini potegnili skoro do zadnjega iz zbornice. Slovenski poslanci so izjavili s svojim izstopom najglasnejši protest proti nasilstvu nemške večine.

Nezasedeni sedeži naših poslancev so bili grizeči črv slabe vesti nasilni nemški večini.

Zopet so volitve tukaj, zopet bode treba izbirati svoje poslance za deželni zbor štajerski. Volitve se je treba vdeležiti, že da kažemo, da so spodnještajerski mandati naša slovenska last. — Z izvolitvijo dobe naši poslanci pravico iti v deželni zbor, — a dolžnost stopiti v deželni zbor se jim s tem nikakor ne nalaga!

Mora se jim prepustiti, da sami po svojem sprevidu odločijo svoje bodoče postopanje,

večne smrti! A oboje je le v tvojih rokah. Voli sedaj! Voli pravočasno! Voli dobro!

Zraven mladeniča počiva starček. Nagrobni napis ti priča, da je umrl v visoki starosti. Živel je celih 80 let. Kako dolgo je to! Kajne, tebi, ki si zdrav in čil, dozdeva se osemdeset let polovica večnosti. A kaj poreče starček v tej gomili? »Ne«, ti kliče iz groba, »kakor kratek sen mi je teklo življenje! Še predno sem slutil, dotekla mi je zadnja ura, kajti tudi v moji starosti čutil sem se močan in krepak.

Lahkomiselno sem živel v šumenju in vrvenju posvetnosti, v skrbeh življenja. Pehal se in tvegat za dobičkom. Hotel si množiti premoženje. Nisem se zmenil za smrt, ki me je nemo zasledovala, da bi me vsak hip pokosila s svojim ostrim orožjem.

Tako sem preživel dolgo vrsto let brez priprave za večno poslednjo uro. Kolikim se godi istotako! Srečavaš starko, opirajočo se na potno palico. Komaj in komaj se pomika dalje, vsak hip postoji, da si nabere novih moči, a še goji vesele nade. Še upa marsikaj dobrega in prijetnega od življenja.

Starček, starka! Pomisli, bliže in bliže prihaja resna ura, hiti — še je čas! Vestno porabi še zadnje trenutke svojega življenja. Dovolj dolgo si služil nevhvaležnemu svetu!

Krenimo nekaj korakov dalje! Dospemo

ter se drže ali nadaljne abstinence, ali pa da vstopijo v deželni zbor. Gotovo pa je, da če vstopijo, našli bodo v Gradcu staro sovražstvo zoper Slovence, našli bodo, da jih čakajo isti težki boji za pravice in za obrambo slovenskega naroda proti nemško-nacionalni večini, katera ima zahvaliti svojo vladu in moč edino le najbolj krivičnemu volilnemu redu, kar jih je na svetu, in katero krivico si hoče s še krivičnejšim volilnim redom ohraniti za večne čase!

Nas pa naj vspodbuja zavest, da se usoda štajerskih Slovencev ne odločuje v Gradcu, da je Slovanov v Avstriji tako ogromna večina, da boče moč te večine kot elementarna sila raztrgala spono, v katere hočejo vkovati Slovane.

In tudi slovenski narod, kateri napreduje v kljub neugodnim razmeram z mladeniško močjo od leta do leta, čegar zahteva: »proč od Gradca« postaja od dne do dne silnejša, rešen bode graškega nemškega jarma!

Volite torej Vam priporočene kandidate, isti so izkušeni branitelji Vaših pravic, zato jim smete mirno zaupati svoje gospodarske in kulturne zadeve in svojo narodno čast.

Stopite složno na volišče, naj svet vidi, da je slovenski narod na Štajerskem krepko združena falanga, ob kateri se enkrat morajo razbiti vsi navali sovražnikov!

V Celju, meseca oktobra 1902.

Narodni volilni odbor.

Volilno gibanje.

Slovenski volilni možje! Dne 4. novembra, to je prihodnji torek, so volitve poslancev za kmetske skupine. Volilni možje, ne pozabite na legitimacije ali izkaznice, vzamite jih seboj! Narodni volilci mariboskega okraja se zbirajo v Narodnem domu, narodni volilci ptujškega okraja tudi v Narodnem domu, narodni volilci gornjeradgonskega, ljutomerskega in ormoškega okraja pa se zbirajo ob 9. uri zjutraj v gostilni gosp. Vavpotiča v Ljutomeru, da gredo potem skupno na volišče, ki se začne ob 10. uri. V teh treh volilnih okrajih morajo priti gotovo vsi narodni volilci na volišče, da kje ne zmagajo posilnemški kandidati, ki so jih postavili ptujski nemški trgovci in krčmarji. Za vse slučaje naj ostanejo v teh okrajih volilci na volišču, dokler se ne proglasi izid volitve. Mogoče namreč, da bi bilo treba kje ožje volitve. Naši kandidati so za Maribor gg. Robič in Roškar,

do groba, v katerem spava mož, ki je moral zapustiti ženo in otroke. Kdor ga je poznal, bi skoro dvomil, da smrt premaga tudi tega korenjaka. In vendar! Kmalu je vse izginilo! Moč in krepkost ukradla mu je brezobzirna smrt ter ga neusmiljeno pogreznila v ta temen propad.

Ločiti se je moral od oseb, nad vse mu dragih. Kako bolešno plaka mati, kako ihtijo otročiči! Kam naj se obrnejo? Kaj naj počnejo? Zapuščeni so in brez pomoči kakor ptica, ki ji pristrizejo peroti, da se ne more dvigniti v sinji zrak.

Človeško življenje je pač res enako cvetlici na polju. Danes je v divnem cvetu, jutri že poveša glavico pod pekočimi solnčnimi žarki ali pa jo izruje huda burja in v trenotju uniči rahlo življenje. Pogostoma ji prinese slana sredi pomladne gorkote in krasote z ledenim poljubom nemilo smrt! Nili tudi v življenju tako? Krepak mož, blag oče je bil. Godilo se mu je kakor mogočnemu hrastu. Hrabro se mu ustavljal hudim viharjem, nekoč mu je vendar silni piš odlomil vejo ali celo vrh. Sredi svojih opravil zaprla mu je smrt knjigo življenja. Iz svoje družine, kateri je bil podpora in varstvo, bil je odtrgan za vselej.

Smrt se ne briga za zapuščene otroke, ne gleda na bridke solze. Smrt je brezobzirna.

za Ptuj g. dr. Jurtela, za Ljutomer g. Ant. Korošec. Agitirajte še za te kandidate med omahljivimi volilnimi možmi!

Naši slovenski kandidati. Na volilne listke zapišite naslednja imena naših kandidatov:

1. Za Maribor-Sv. Lenart-Slov. Bistrica: g. **Franč Robič**, profesor v Lembahu in g. **Janez Roškar**, posestnik v Št. Juriju v Slov. goricah.

2. Za Ptuj-Rogatec: g. dr. **Franč Jurtela**, odvetnik v Ptujju.

3. Za Ljutomer-Gornja Radgona-Ormož: g. **Anton Korošec**, urednik v Mariboru.

4. Za Slovenji Gradec-Šoštanj-Marenberg: g. **Ivan Vošnjak**, veleposestnik v Šoštanju.

5. Za Celje-Vransko-Gornjigrad-Šmarje-Laško-Konjice: g. dr. **Ivan Dečko**, odvetnik v Celju in g. dr. **Juro Hrašovec**, odvetnik v Celju.

6. Za Brežice-Kozje-Sevnica: g. **Josip Žičkar**, dekan v Vidmu.

V Studencih pri Mariboru so bili izvoljeni volilni možem: Jakob Jurič, Peter Kolnik, Klemenšek Andrej in Marolt Lovrenc. Sami narodnjaki! Od nasprotnikov je izvoljen samo 1 volilni mož. Slava zavednim volilcem v Studencih!

V Kamnici so zmagali Slovenci. — Istotako v Jelovcu. Zavednim volilcem vsa čast!

Št. Iljska fara volila je pri današnjih volitvah za deželni zbor same zanesljive slovenske može in sicer so volile občine sledeče posestnike: Št. Ilj v Slov. gor.: Thaler Franjo, Ferk Josip, Tišler Miha. Cirknica: Bauman Janez, Poppmayr Franc. Ceršak: Hauc Anton, Reiter Jožef. Selnica ob Muri: Žebot Jurij, Golob Jožef. Dobrenje: Bauman Franc, Stingl Jakob. Pri Št. Ilju se Nemci letos niso več udeležili volitve, ker so naprej videli, da bi propadli. Po Pistorju res lahko žalujejo! — Slava vsem slovenskim volilcem!

V Hajdini pri Ptujju je zmagala narodna katoliška stranka v kljub strastni agitaciji nasprotnikov. Izvoljena sta za volilna moža z večino glasov: Janez Grahari in Miha Stolec.

Sv. Jakob v Slov. gor., 25. t. m. Pri volitvah volilnih mož Sterčevi pristaši popolnoma pogoreli. Prodrli so z ogromno večino sami vrli katoliško-narodni posestniki: namreč: Plateis Franc, Sirk Ivan, Peklar

Ona ne vpraša: so li tvoji posli lepo urejeni, si oskrbel svojo družino? Zatorej nikoli ne zaupaj svoji krepkosti, ne zdravju! Vse te vara, vse goljuša!

Kdo neki počiva ondi, kjer kinčajo grobišče tako nežne in krasnobojne cvetlice? Bila je mlada deklica! S svojo izredno lepoto in ljubeznivostjo očarala je vsakogar, ki jo je videl, ž njo govoril. Pravi angelj v človeški podobi! Njena lepota in miloba je slovela daleč na okrog. A kje je sedaj? Kje cvetoči obraz, kje one žarne, ljubke oči, kje vsa telesna krasota, vitka rast? Vse je izgubljeno! Vse uničeno! Prah in pepel so borni ostanki vse lepote! Groza in strah počiva v grobu. Ostudne golazni se vijejo okrog...

Mladenič, glej, enaka usoda čaka tudi tebe! Kako ošabno in samozavestno stopaš tudi ti, ker čutiš, da se ozira tudi na tebe marsikatero oko z dopadenjem! Vse žrtvuješ za svoje lepo telo. Nobeden trud, ohraniti si je, ti ne preseda. A pomisli: vsa posvetna lepota mineva kakor najlepša vrtna roža. Ostra sapa pripihlja in že bledeva njeno ličice. Ti si ji sicer nežen vrtnar in gojitelj, a nimaš moči, ohraniti ji vedno cvetoče življenje. Vedi torej, da le dušna lepota in blagost srca traja na veke; ona te spremlja do sodnega stola, ondi spričuje in te zagovarja, da si vreden neminljive sreče v nebesih.

Matija, Lorber Franc, Kraner Martin, Šantl Franc. Čast našim zavednim volilcem! Zivela Robič in Roškar!

V župniji Sv. Benedikta v Slov. gor. je vseh osem volilnih mož za Robiča in Roškarja.

Tinje na Pohorju. Tu so volilnim možem izbrani naši možje: Janez Medvešek, Jernej Dušej in Matevž Šega. Volilna agitacija je bila živahna. «Štajerčeva» stranka se je močno nadejala zmage. Vsi zanesljivi za Robiča in Roškarja. Slava zavednim volilcem!

V Št. Marjeti pri Mariboru so v vseh šestih občinah zmagali slovenski volilni možje. Slava volilcem, mi gremo naprej!

V Jarenini pri Mariboru so v treh občinah — Jarenina, Pesnica, Vukovsko — prodrli zavedni Slovenci s svojimi volilnimi možmi. Le v občinah Kaniža in Poličko so zmagali nasprotniki — a tokrat že z dvema glasovoma večine. Torej tudi tukaj napredek!

V Slovenjebistriškem okraju je okoli 50 volilnih mož, ki so odločno za naša narodna kandidata gg. Robiča in Roškarja. Med ostalimi še je nekaj omahljivih. Na delo!

Sv. Trojica v Halozah. Tudi tukaj je izvoljen naroden volilen mož.

Verhovlje na Pristovi. Tukaj sta izvoljena volilnim možem, kakor pred šestimi leti, Miha Rudolf in Janez Goričan. Vrla narodna moža!

Cirkovce. Dne 22. okt. vršila se je pri nas volitev volilnih mož. Izvolili smo si same slovensko-katoliške može, kateri se na dan volitve ne bodo dali pregovoriti od nasprotnikov.

Laporje, dne 23. oktobra. Za volilne može smo izvolili pri nas same zanesljive katoliško-narodne volilne može, in sicer v Laporju: Matijo Urlep, v Hošnici: veleposest. Franca Mlakar, v Vrholah: Valent. Potisk, v Žabljeku: Antona Robar in Blaža Pobjač. Povsod tako in nasprotnikom ni treba skrbeti za kandidate!

Poljčane 21. oktob. Vse poljčanske občine so volile narodne volilne može: Lušečka vas 1, Brezje 2, Poljčane 2, Stanovsko 1, Pekel 2, Studenice 2, torej nobenega izdajalca!

Gornja Polskava. Tudi tukaj so bili izvoljeni sami krščansko-narodni volilni možje vkljub strastni agitaciji nasprotnikov.

Šmarje pri Jelšah. V četrtek, dne 23. t. m. se je za okolico trg Šmarje vršila

Potujva dalje! Kako zapuščena je ta gomila! Brez vsakega znamenja, brez nagrobnega spomina. Reveža, siromaka objema ta prostorček zemlje. Sam in zapuščen je hodil po svetu, nihče ni vprašal po njem; brez spomina je šel tudi v smrt. Mnogo trpljenja in uboštva je moral pretrpeti. Do dna je spraznil kelih bridkosti. Blagor njemu, ako je voljno in udano nosil svoje gorje. Kako lahka mu bo zemljica! Zatorej: »Ne boj se vojske, a boj se Boga, saj On plačilo za zmago da!«

Nekako ponosno se dviga oni nagrobni spomenik. V zlatem napisu na dragocenem kamnu spoznaš, da je postavljen bogatašu. Trd in mrzel kakor nagrobni kamen, ki stoji ob njegovem grobu, bil je nekdanj tudi on. Brezčutno, neusmiljeno srce je imel za svojega trpečega bližnjega. Nemo je bilo njegovo uho za vsako prošnjo v sili in potreščini. Zato pa tudi sedaj nikogar ni, ki bi molil in jokal zanj, da bi bil Bog usmiljen sodnik njegovi duši. Živel je le za svoje zaklade, ki jih je nakopaval z železno roko, dokler ga ni smrt odtrgala ter vse bogastvo izročila

volitev volilnih mož za deželni zbor. Izvoljeni so sami odločno krščansko-narodni možje skoro enoglasno. Značilno je, da privrženec ptujskega «Štajerca» ni bilo blizu! To kaže, da je «Štajerčeva» modrost za Šmarje preveč plesnjiva.

V občini Gajovci je bil izvoljen dne 25. oktobra mož narodnjak Jan. Rižnar kot volilni mož.

V Št. Petru v Savinjski dolini je v vseh treh razredih zmagala slovenska stranka. Živeli zavedni Št. Petrčani! Bog daj, da bi jih posnemali povsod na okrog!

Dopisi.

Iz Ormoža, koncem oktobra. (Naš deželni poslanec) naj bode čast. gosp. Anton Korošec, urednik v Mariboru; drži se naj našega starega programa: «Vse za vero, dom, cesarja!»

Pa je duhovnik, pravijo eni; pa se nam nič ni predstavil, ugovarjajo drugi. Take besede pa so prazne! Namreč, dosedanji kandidat je bil g. dr. Rosina, ki se je pa odločno odpovedal kandidaturi. Kakov razložek je pa med kandidaturami obeh gospodov? Ta-le: G. dr. Rosina je posvetnik, pa priporočan od duhovnika (č. g. kanonik dr. Mlakar); g. Korošec je pa sam duhovnik, priporočan od nas posvetnikov, toraj v tem ni prave razlike med obema.

Tudi drugi ugovor ne drži; č. g. Korošec se nam predstavlja morebiti po 50 krat, gotovo pa po 25 krat na leto; zato ga popolnoma poznamo iz «Slovenskega Gospodarja» in «Našega Doma».

Razun tega pa se je osebno na pre-mnogih shodih pokazal zborovalcem in jih s krepko besedo podučeval in navduševal. Sedaj pred volitvijo je čas prekratek, po volitvah pa gotovo pride svoje volilce pozdravljat.

Končno še tretji ugovarja, rekoč: da naš poslanec mora biti kmet; Korošec pa je duhovnik.

Tudi ta ugovor ne velja; vprašamo vas namreč, od koga ste se več naučili gospodarskih reči, od svojega soseda kmeta, ali od «Slovenskega Gospodarja» in od »Našega Doma»? — Kaj moj сосед-kmet ve, to vem tudi jaz; kar pa «Slov. Gospodar» poučljivega prinese, to nam je novo in dosedaj neznano. In vse to poskrbi v «Slov. Gospodarju» in «Našem Domu» za nas g. Korošec, na vse to on pazi. Sicer pa se v deželnem zboru ne delajo postave, kako se mora sejati, orati, kositi, ampak tam se delajo postave v blagor in zlo kakega stanu. Ako pa je «Slov. Gospodar» učitelj, mora njegov urednik biti v teh rečeh domač; in to je g. kandidat A.

smehljajočim se naslednikom. Nekdanjemu slovečemu bogatašu vstal je samo ta spomenik, mimo katerega stopa potnik brezčutno in nemo, kakor je bil on nekdanj brezčuten za svojega bližnjega.

Nepregledna vrsta enakih slik in prizorov nudi se ti na tem mestu. Ako pa pregledaš celi širni posvečeni prostor, vidiš, da se dviga zmagonosno na grobovih podoba križa. Sv. križ je zmagovalec smrti in pekla. Križ je znamenje, v katerem spavajo v miru in pokoju telesa umrlih. Sveti križ na grobovih je jasna priča, da je tukaj počivališče kristijanov, ki so v življenju stavili vse nade in upe na svojega Zveličarja in ki so v zvesti veri za Njega živeli in umrli. Njih duh se dviguje nad oblake, tja, kjer je njih pravi dom.

Spomnimo se pogosto in radi pokojnih, molimo zanje, da nam tudi oni pripomorejo s svojo močjo srečno doseči kraj veselja in radosti. Ako hočeš, da se ljubi Bog usmili tebe, usmili se ti vernih duš v vicah, kajti usmiljeni bodo našli usmiljenje!

Korošec, ki je tudi iz kmetskega stanu rojen. Toraj, da bi poslanec ravno moral biti kmet, to ni nikakor neizogibno potrebno, da pa mora znati vse krivice, ki se kmetskemu stanu godijo, in da pozna pripomočke, kako se naj lahko odpravijo in da ima voljo in zmožnost vse to v razburjenem gračkem deželnem zboru povedati, to pač pričakujemo od našega poslanca, naj že bode potem doma kmet ali duhovnik, ali odvetnik. In da te krivice in pripomočke g. Korošec pozna, dokazuje nam vsaka številka «Slov. Gospodarja» in «Našega Doma», kjer nas uči, budi in navdušuje!

Toraj složno in navdušeno na volitvišče za č. gosp. A. Korošca in zmaga, sijajna zmaga nam je gotova.

Več volilcev iz ormoškega okraja.

Iz Cirkove na Drav. polju. (Volitve volilnih mož). Dne 22. vinotoka 1902 vršila se je v naši občini volitev volilnih mož za deželni zbor. Ista je pokazala, da so se tudi do zdaj tako zaspane Cirkovce začele malo vzbujati. Poprej se za volitve, niti za občinske, niti za deželno- ali državno-zborske ni brigala skoraj živa duša, a sedaj je prišlo čez 30 volilcev na volišče. Izvoljeni so kot volilni možje sami zanesljivi in zavedni slovenski možje, namreč: g. kaplan Ivan Lorbek, g. župan Anton Goljat ter občinski svetovalci g. Matevž Goljat, gg. Jurij in Jernej Bauman. Po cirkovski župniji in okoli Pragarskega znani krčmar in »Gemischtwarenhändler« iz Strazgojnice, Jože Stampfl je sicer tudi prignal svojo posilinemsko gardo na volišče, a ista je slavno pogorela. Pa si ne smete misliti, da so to bili tisti znani šnopsarji, ki vedno tičijo pri Stampflu, ne to so bili, česar skoraj svojim lastnim očem nisem verjel, in kar me je najbolj ožalostilo, sami trdni kmetje. Izvemši dva, katera že od poprej poznam kot verna pristaša »Štajerca« in njegovega glavnega zastopnika za Cirkovce, Stampfla, bi se mi o ostalih niti sanjati ne moglo, da bi se mogli od tega privandranega posilinemca, ki se je v Strazgojnici komaj malo udomačil, dati tako pregovoriti. Iz vasi Strazgojnica, v kateri toči Stampfl žganje, ni bilo kmeta na njegovi strani, pač pa iz Šikol. In to so kmetje, katerim sem poprej pripisoval vsaj nekaj samozavesti. Eden je še imel pač toliko samozavesti, da je še pred volitvo pobegnil. Ubogega Stampfla je bilo menda malo strah, ker je svoje pristaše porinil v sobo, kjer se je volilo, a sam si ni upal noter, ampak jo je pobrisal. Še le ko je bila volitev že končana, se je zopet prikazal in se je hotel nekaj repenčiti, da se mu baje ni nič naznanilo, ob koliki uri bode volitev. A občinski tajnik g. Goričan mu jih je podal pod nos; Stampfl je namreč sam lastnoročno podpisal obvestitev o volitvi, kjer je stal natanko dan in ura volitve. »Sicer pa«, rekel je g. Goričan, »ravno tisto nedeljo, kadar prideš ti v Cirkovce k maši, ne morem dati oklicati volitve«. Stampfl namreč sploh malokedaj zahaja v cerkev. No, taki ljudje so navadno pristaši »Štajerca«. Torej Cirkovljani, zdramite se že vendar enkrat, pokažite, da ste zavedni Slovenci, ki ne trpite, da bi se med vami širil ta lažnjivi »Štajerc«. Oklenite se tesno bralnega društva! Pa kaj govorim, bralnega društva? Isto vendar tudi spi! Vsaj slišati ni nič o njem. Gospod predsednik, kaj je to? Ali bom res moral objaviti razmere, ki vladajo pri bralnem društvu? Žalostno, taka brezbriznost in zaspanost! Merodajni činitelji v Cirkovcah! tukaj je hvaležno polje vaše delavnosti, tukaj zastavite svoje moči in ves upliv, kar ga imate, za Boga in domovino! Ako kmalu ne začnete z delom, potem — pri Bogu je milost, pri meni ne!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Imenovanje. Naš rojak od Sv. Antona v Slov. gor. veleč. gospod Alojzij Vršič (dekan) podarhidijakon na Vrbovskem imenovan je kanonikom kaptola Senjskega na Hrvatskem.

Naš rojak g. Martin Majcen, c. kr. nadporočnik v generalnem štabu, je s 1. novembrom t. l. iz Krakova premeščen v Gradec.

Promocija. Doktorjem prava je bil v Gradcu promoviran dne 28. t. m. g. Janko Debelak, c. kr. poštni oficijal v konceptni službi.

Častni občan. Občina Zagorje pri Kozjem je imenovala Andreja Fišer, župnika v Ribnici ob kor. žel., častnim občanom.

Narodni volilni možje se naj povsodi zberejo nekoliko časa pred volitvijo v prostorih, ki so se jim naznanili ali kjer so se navadno zbirali, da se pogovorijo zaradi volitve volilne komisije!

Ali g. dr. Rosina kandidira? Vsled poročil iz ljutomersko-ormoškega okraja in posebno vsled dopisa g. dr. Iv. Omuleca, da se še dela v omenjenem volilnem okraju od nekaterih rodoljubov vedno za izvolitev gosp. dr. Rosine, sešla sta se včeraj, dne 29. t. m. gg. dr. Rosina in Korošec, da se medseboj odkrito porazgovorita o kandidaturi v ljutomerskem okraju. G. dr. Rosina je pri tej priliki izjavil, da nikakor ne kandidira več in da je vse potrebno ukrenil, da se ne dela še nadalje za njegovo kandidaturo. Vsled tega ostane sedaj edini narodni kandidat za ljutomersko-ormoški volilni okraj g. Ant. Korošec.

Ne begajte volilcev! G. Kočevar razposilja te dni volilcem v ljutomersko-ormoškem okraju naznanilo, da se je odpovedal kandidaturi in da priporoča g. dr. Rosino kandidatom. Ker g. dr. Rosina pod nobenim pogojem ne kandidira več, kakor se razvidi iz naše notice »Ali g. dr. Rosina kandidira?«, zato je sedaj priporočilo g. Kočevarja brez pomena. Volilni možje se sedaj naj ne dajo več motiti, naš edini kandidat je sedaj g. Korošec, in kdor dela proti njemu, dela le na škodo slovenski stvari in na prospeh nemškutarke kandidature!

Kandidatje nemškutarke stranke. Take smole še nemškutarji niso imeli s svojimi kandidati kot letos. V ptujskem okraju niti niso našli v svojih vrstah le sposobnega moža, da bi ga proglasili kandidatom, ampak so si ga morali izposoditi iz ormoškega okraja, namreč nekega Zadravca iz Lopersič. Naši volilni možje se smejiijo zadregi nemškutarjev in bodo sedaj še z večjim navdušenjem šli v boj za svojega domačina, dr. Fr. Jurtelo. Kje pa je g. Janez Visenjak iz Sloma, ki je že večkrat kandidiral v tem okraju. Ah, predragi, on se je že naveličal propadati. Kolikorkrat je še kandidiral, vsakokrat je propal. Več poguma kot Visenjak pa kaže g. Kresnik, ki kandidira proti kmetu g. Roškarju. On ima pogum, da tudi tokrat kot navaden človek — ne kot poslanec — sfrči nazaj v v Črešnjevce kakor zadnjič pri državnozbornskih volitvah. Lepo pa je, da on, ki pravi, kmet naj kmeta voli, sedaj nastopa proti kmetu! Koliko zaupanja živa Kresnik v svojem rojstnem, slovenjebistriškem okraju kaže to, da bodo skoro vsi volilni možje tega okraja volili g. Roškarja in Robiča. Drugi kandidat v mariborskem okraju je neki Damian. Najboljše na njem je, da volilci ne vedo o njem nič dobrega in slabega, da je sploh neznana oseba. V ljutomerskem okraju hoče še enkrat poskusiti svojo srečo gosp. Wratschko, da bo potem, ko bo propadel, lažje šel v »penzijo«, na katerega se že pripravlja. On se sploh hoče kmalu odtegniti javnemu življenju. Njegova kandidatura torej ni resna. Narodni volilci bodo oddali svoje glasove gosp. Korošcu, g.

Wratschku pa posvetili v Orehovce nazaj.

Izjava za g. Korošca. Iz svoje rojstne župnije je dobil g. Korošec naslednjo izjavo: Ker je g. dr. Rosina odpovedal svojo kandidaturo za ljutomerski-ormoški-gornjeradganski okraj, izjavljajo podpisani volilni možje, da bodo dne 4. novembra volili svojim poslancem č. gosp. Antona Korošca, urednika v Mariboru, ki se je opetovano izkazal za delavnega, neustrašenega boritelja za pravice slovenskega naroda. Janez Kunce, Jože Vrbnjak, Lovro Kocmut, Janez Vuk, Franc Slavič, Jožef Čagran, Anton Ferenc, Andrej Borko. — Sv. Jurij ob Ščavnici, dne 26. oktobra 1902.

Umrli je v Studenicah pri Poljčanah tamošnji poštar, trgovec in posestnik Ivan Kandolin v 58. letu svoje starosti. — N. v m. p.!

Nogo je odrezalo v soboto na koroškem kolodvoru v Mariboru kovaču Poš. Šel je čez tir ter ni opazil, da se mu bliža za hrptom lokomotiva, katera ga je vrgla ter mu odrezala nogo.

Nogo mu je raztrgalo. Hlapcu Francu Breznik v Krčevini pri Ptujju je raztrgal mlatilni stroj desno nogo, ko so ajdo mlatili. Hlapca so prepeljali v deželno bolnišnico v Ptuj.

Vinska letina. Iz Št. Jurja ob Ščavnici se nam sporoča, da ima vinski mošt v Sovjaku 12—13 stopinj sladkorja, v Rožičkem vrhu blizu 15 stopinj. — V Zibiki, okraj Škofija, se je pridelalo letos mnogo vina še od starega trsa. Kupci se vabijo.

Zavoljo javnega nasilstva sta zatožena Anton Taušek iz Sv. Jurija ob juž. žel. in Jožef Kožuh iz Zabukovja v brežiškem okraju, ker sta v Mariboru v neki gostilni psovala in tepla nekega glažarskega pomočnika. Poklicanemu policaju nista hotela povedati imena, temveč sta se mu uprla. Ko je prišel drugi policaj prvemu na pomoč, hotela sta tudi tega policaja nabit, kar pa se jima ni posrečilo. Zavoljo tega se bodeta morala zagovarjati pred sodiščem.

V Trstu aretirana je bila 21 letna Marija Lang iz Lembaha pri Mariboru, ker je zatožena, da je ukradla perila v vrednosti 50 kron.

Dr. Edvin Ambrositsch odvetnik v Ptujju se bode preselil v Ljubljano. Z Bogom!

Novo okrajno glavarstvo. Ekspozitura okrajnega glavarstva v Konjicah se spremeni v bodočem letu v okrajno glavarstvo in je potrebščina že stavljen v proračunu za l. 1903.

Novo lekarno namerava ustanoviti država v Trbovljah.

Iz Žič se nam piše: Ravno preteklo nedeljo pregledal si je deželni vinarski instruktur g. V. Kušer naše, žalibog že od trne uši okužene vinograde, ter imel potem v gostilniških prostorih g. I. G. podučno predavanje s posebnim oziranjem na lego, kakovost in odnošajih tukajšnjih vinskih gor. V zanimivih, poljudnih besedah poučil je v mnogobrojnem številu zbrane vinogradnike o prenovitvi vinogradov, drenaži, nabavi trt, podal važna navodila glede prošenj za brezobrestna posojila ter pozival kmete k složnemu, skupnemu delovanju na gospodarstvenem in narodnem polju. Na obrazih vseh prisotnih čitati je bilo posebno zanimanje in pozornost, kajti obravnaval je strokovnjak o najvažnejšem vprašanju za našega kmeta. Besede padle so na rodovitna tla in rodile bodo brezdombno obilo lepega sadu. G. Kušerju pa izrekamo ob tej priliki iskreno zahvalo za njegov trud in požrtvovalno ljubezen, ki nam daje upanje, da nas na spomlad zopet poseti. — Žiški občani.

Sevniške novice. Volitve volilnih mož so se vršile dne 15. vinot. Izvoljeni so štirje vrli krščansko-narodni možje Mart. Stegenšek, Karl Stegenšek, Ant. Korene in M. Vrisk, vsi štirje kmetski posestniki. — V tukajšnjem okraju se je prikazala nalezljiva bolezen griza. Več ljudi je že umrlo v razborski, kakor tudi v sevniški župniji, po največ otroci.

Nekdo mi je pravil, da so celo kokoši grizne postale. — Z letino se letos ne moremo nič kaj hvaliti, posebno koder je bila toča in mráz po vinogradih, je prav slaba. V Zajčji gori je bil v nižini spomladi mráz, da je popolnoma uničil ves pridelek. Po vrhu je pa toča šla bojda sedemkrat. Dne 16. julija je prav občutljivo potolkla pol Zajčje gore ter polje, vasi Ledgonje, Dobrova, Orehovo, davčne občine Šmarje. Ljudje bodo morali večinoma žito kupovati. S čim bodo neki obrestni plačevali? A vse je tiho, nihče nič ne prosi za nas. Pri županstvu se je posestnikom sicer obljubila pomoč, da bi se le obljuba uresničila, pa za tiste, ki so v resnici poškodovani. — Letos bi imele biti zopet občinske volitve, a zdaj je še vse tiho.

Tatovi. Posestniku Nikolaju Klaneček v Grušovji so ukradli tatovi v noči od 8. na 9. t. m. iz zaprte kleti različne stvari v vrednosti 100 K. Sumi se, da so to storili cigani, ki so se klatili prejšne dneve v bližini.

Od Sv. Petra v Savinjski dolini. Danes, dne 28. oktobra se je tukaj vršila volitev novega občinskega odbora. Izvoljeni so bili jednoglasno možje katoliško narodne stranke. In sicer v I. razredu: Gg.: Četina Peter, Horvat Blaž, Karnovšek Martin, Mastnak Štefan, Šteiner Janez, Ušen Vinko. Namestniki: Fugina Lovro, Ločičnik Martin in Verdev Blaž. V II. razredu Golčar Franc, Krulej Matija, Škorjanc Matevž, Terlav Alojz, Ušen Valentin, Wolf Jožef. Namestniki: Randl Vinko, Uranjek Janez in Zajc Peter. V III. volilnem razredu: Čremošnik Franc, Hrovat Franc, Mastnak Franc, Voh Matevž, Zajc Jakob. Namestniki: Kač Anton, Mastnak Florjan in Vožlič Matevž. Pred tremi leti je nemčurska trdnjava padla po hudi borbi in danes je bila volitev sijajna in jednoglasna. Naši nasprotniki so se zmernejši spametovali, drugi pa vrgli puško v koruzo, med tem ko so prvi z nami glasovali. To je pač lepo znamenje, da napredujemo in da je nemčurski stranki tukaj za vselej odklenkalo. Torej rojaki vrlo naprej z Bogom za narod!

V Kozjem je dne 19. vinotoka po dolgi mučni boleznii previden s svetimi zakramenti umrl g. Anton Rajgel, posestnik v Mirjem in večletni sodnijski sluga in pismonošec. Rajni je bil nekoliko nemškega mišljenja, a sicer miren značaj. — Dne 10. vinotoka pa je tudi po dolgi in mučni boleznii v Gospodu zaspala mlada in bogoljubna, še ne 30 let stara žena, Ana Presiček, rojena Klokošer, hči znamenitega kmeta in posestnika na Veterniku. Sveti jima večna luč.

Ponesrečil se je v Kajzarju v župniji Sv. Miklavža pri Ljutomeru č. g. Jos. Ozmec, župnik pri Sv. Lovrencu na Dr. polju. Prevrnil se mu je voz in mu poškodoval levo roko.

Pri Sv. Urbanu blizu Ptuja smo izgubili v teku jednega meseca dve vrli osebi. Dne 30. septembra je bil pokopan vrl kmet Matija Markež iz Svetinjec. Zapustil je mlado udovo z majhnim otrokom, bolnega očeta in slabotno mater. Dne 21. t. m. pa je umrla vrla žena Marija Arnuga v Doliču. Celo svoje življenje je posvetila Bogu in bližnjemu. — Svetila obema večna luč!

Iz Št. Lenarta v Slov. goricah. Letos so se tukajšnji Slovenci prvokrat udeležili deželnozbornskih volitev. Dasiravno smo znali, da zdaj ne bodemo zmagali, — vendar pa je ta volitev imela za nas nepričakovano ugoden uspeh. Tukajšnji nemškutarji so namreč zmagali s pičlo absolutno večino od dveh glasov! Kako so naši »fünfarji« debelo in plašno gledali, ker smo se mi v tako velikem številu udeležili volitve. Niso pričakovali takega nastopa od naše strani. Že proti koncu volitve še se njim je posrečilo, da so po trgu polovili nekaj »fünfarjev«, kateri se niso mislili udeležiti volitve, ter so tako zmagali z zgoraj omenjeno pičlo večino. In vendar je moralna zmaga na naši strani. Ta zmaga nam je dala pogum, da bodemo prihodnjč še odločnejše nastopili, in prepričani smo, da

moramo zmagati! Že letos bi bila gotova zmaga na naši strani, če bi bila med nami boljša zavednost in organizacija. Ravno tisti volilci, katerim smo skoraj največ zaupali, se niso upali pri volitvi prikazati. Zdaj vsaj poznamo tiste, ki so samo z besedami narodni, v dejanju pa ne. Bog nas varuj takih «narodnjakov»! A vsa čast in slava našim zavednim in vrlim narodnim ženam. Te so prišle neustrašeno volit! Vi pa «junaške» mevže, vzamite si vzgled od slabega ženskega spola! Bi dobro bilo, če bi vi, «možaki» imeli toliko narodne zavesti, kakor naše narodne žene! — Vam «fünfarjem» pa kličemo upanja polni: «Na svidenje» pri prihodnjih volitvah!

Iz državnega zbora. Poročilo državnega zbora in nekaj dopisov je moralo danes izostati, ker vsled novic o volitvah ni bilo prostora.

Žitne cene. V Mariboru: 100 kg rži 13 K 60 v, ovsa 13 K 40 v, koruze 14 K 80 v, prosa 15 K 60 v, ajde 15 K 60 v, — Na Dunaju: 50 kg pšenice 8 K 15 v, rži 6 K 85 v, ječmena 7 K 25 v, koruze 7 K 80 v, ovsa 6 K 65 v, fižola 12 K.

Sadne in druge cene v Mariboru. 1 kg jabolk 20 do 30 v, hrušek 20 do 30 v. Jestivine: 1 jajce 8 v, 1 kg sira 32 do 64 v, surovega masla 2 K do 2 K 64 v, 1 liter mleka 18 do 20 v, posnetega mleka 10 do 12 v, sladke smetane 40 do 56 v, kisle smetane 56 do 64 v, 1 kg krompirja 5 do 6 v, čebula 16 do 20 v, česna 50 do 56 v, kumina 1 K do 1 K 10 v, hrena 40 do 50 v, 100 glav zelja 3 krone do 6 K 50 v.

Sejmi na Spodnjem Štajerskem mes. novembra. Arnovž 21., Sv. Janž 6., Brežice 6., Pišce 3., Sromlje 11., Videm 25., Nova cerkev 6., Svetina 21., Nemški Podčetrtek 3., Holenek 15., Sv. Martin v Sulmski dolini 11. (samo za blago), Vetmansteten 19, Rečica 6, Sv. Jurij ob Ščavnici 21., Ivnicca 19., Sv. Duh pri Ločah 25., Oplotnica 11., Vitanje 3., Dobje 25., Podčetrtek 21., Pod-sreda 19., Laško 11., Sv. Lenart v Slov. goricah 6., Ernovž 22., Lang 16., Sv. Vid 3., Sv. Križ pri Ljutomeru 6., Marnberg 11., Hoče 11., Sv. Jurij na Pesnici 19., Sv. Marjeta na Pesnici 24., Sv. Martin pri Vurbergu 10., Ruše 19. (samo za blago), Sv. Peter pri Cmureku 8., Straden 12., Središče 15., Kaniza pri Ptuj 25., Pobrež 6., Ptuj 25. (samo za blago), Radgona 15., Sv. Mohor 11., Poličane 15., Zgornja Poljskava 19., Sv. Martin 11., Slov. Gradec 19., Sv. Jurij pod Tabrom 21., Vransko 15.

Cerkvene stvari.

Vabilo. K odborovi seji družbe duhovnikov lavantinske škofije dne 4. novembra ob 11. uri predpoldne uljudno vabi preč. gg. odbornike **P r e d s e d n i š t v o.**

Romarski shod v Selnici ob Dravi bo 9. listopada.

Spomenik č. g. Mikliču. Iz Makol se nam piše: Na grobu nesrečne smrti umrlega č. g. Antona Miklič, bivšega kaplana pri nas (gl. »Slov. Gosp.« št. 31 dne 31. julija t. l.) stoji sedaj lep in dostojen spomenik, ki so ga postavili župljani makolski na svoje stroške za 180 kron. Spomenik je izdelal slovenski mojster, g. Vinko Čamernik v Celju, prav okusno in zalo. To je enako štirivoglati marmor (obelisk), dva in pol metra visok. Na prednji strani je slika pokojnega gospoda na porcelan po fotografiji užgana z navadnim napisom, pozlačenim kelihom itd. Na vrhu pa podoba žalujočega angela, kateri pogled človeku srce pretrese. Angel žaluje noč in dan v imenu cele naše župnije za pokojnim gospodom, ki je moral zaradi človeške zlobnosti v najlepših letih življenja iti v gladni grob; žaluje pa tudi in bridke solze preliva nad onimi, ki so toliko žalost in nesrečo pripravili naši župnji. Ta nagrobni spomenik, postavljen od žalujočih župljanov, naj bode tudi nekako očitno zadostilo pred svetom za ostudni zločin, ki se je pri nas

dogodil, sicer od domačih ponočnjakov, ki ga pa vendar župnija ni zakrivila, pač pa ga na vso moč obžaluje. — Ljubi Bog podeli pokojnemu gospodu večni mir in pokoj, nam vsem pa po priprošnji prebl. Dev. Marije in sv. Jožefa milost srečne zadnje ure ... amen.

Društvena poročila.

V nedeljo v Maribor! V nedeljo ob 8. uri zvečer se priredi v Narodnem domu v Mariboru gledališka predstava «Mlinar in njegova hči». Mariborčani in Slovenci iz okolice, pridite trumoma k predstavi. Čisti dobiček, ako se kateri doseže, se bo daroval šolski «Družbi sv. Cirila in Metoda».

Iz Žič nam sporočajo: V nedeljo, dne 2. novembra popoldne po večernicah bo predaval g. Brglez v veliki sobani nove šole, ki ima prostora za najmanj 100 ljudi, o opravljanju drevja v jesenskem času. Vabijo se vsi posestniki iz žiškega okraja in sosednih okrajev, da se v obilnem številu udeležé predavanja.

Društvo slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov v Celju ima svoje VI. redno občno zborovanje v nedeljo, dne 9. listopada t. l. Pri zborovanju se bode razpravljalo tudi o jednotnem sistemu slovsanske stenografije in ureditvi posredovanja za službe. Z ozirom na važnost zborovanja bilo bi želeli, da se ga udeležijo odvetniški in notarski uradniki kolikor največ mogoče mnogoštevilno, pa tudi gg. šefi naj bi se udeležili enkrat tega tudi za njih važnega zborovanja. — Po zborovanju priredi omenjeno društvo s sodelovanjem celjskega pevskega društva koncert v veliki dvorani Narodnega doma. Program objavimo prihodnjic, omenjamo pa že sedaj, da bodeta sodelovala znana gospoda, humorist Salmič in virtuozi Beno Serajnik. Konečno še omenja vodstvo društva slovenskih odvetniških uradnikov, da je odposlala vsem odvetniškim in notarskim pisarnam na Primorskem, Kranjskem, Koroškem in Štajerskem zapisnike zaradi nabave statistike v njegovem področju službojočih odvetniških in notarskih uradnikov. Veliko število zapisnikov pa se še dozda ni vrnilo. Apeluje se toraj na dotične, ki še zapisnikov niso izpolnili, da to nemudoma store in jih vrnejo srednjemu odboru v Celju. Ako bi pa uradniki katere pisarne tiskovine ne bili prejeli, naj se obrnejo naravnost na društvo v Celju.

Predavanje. V nedeljo, dne 9. listopada 1902 bode dopoldne po božji službi v šoli pri Sv. Križu pri Mariboru potovalni učitelj g. Martin Jelovšek predaval o živinoreji. K temu predavanju se vabijo vsi kmeti in vsi tisti, ki se pečajo z živinorejo.

Slovenji Gradec. Dne 9. novembra bode veselica v prostorih «Kmetijske zadruga» v Slovenjemgradu v prid uboge okoliške šolske mladine. Začetek ob 4. uri popoldne. Gledališka predstava «Sanje», tombola, tamburanje.

Sv. Jurij ob Ščavnici. V nedeljo, dne 19. oktobra t. l. priredilo nam je tukajšnje gasilno društvo trgatno veselico s tombolo. Lepo vreme, katerega smo ta dan željno pričakovali, nas je na vse zgodaj prav ljubko pozdravilo ter nas privabilo v prostore, nam od naših fantov in deklet z zelenjem, venci, slovenskimi trakovi in zastavami okrašene, toliko gostov, da se skoraj nismo mogli gibati. Veselilo nas je posebno, ko smo zagledali med domačini toliko tujih gostov, kakor Negovčane, Kapelčane, vrlega Gornje Radgončana, Malonedelčane in drage nam Križevčane; med katerimi so bili zastopani vrli gasilci Kokoriški. Domači pevski zbor nam je zapel več mičnih pesmic. Na našo največjo zadovoljnost je prišla naša mladina, kakor tudi gospodarji in gospodinje, poskusit svojo srečo pri tomboli. Veliko veselja so povzročili lepi ter veliko smeha šaljivi dobitki, katere smo dobili večinoma darovane. Vsa čast in zahvala darovalcem! Po tomboli je

sledila šaljiva trgatev. Razumi se, da tu ni manjkalo sladkosnednih tatov in tatic, ki so kradli grozdje; katere so potem smešno našemljeni orožniki kar trumoma sprevaljali pred sodišče, kjer se mora za kazen darovati društveni blagajnici. Potem je sledila prosta zabava v najlepšem redu in slogi. Ko smo se bratsko poslavljali drug od drugega, se je videlo, da smo se prav težko ločili iz tako poštene in vesele družbe. Zagotovili smo si zopet enako veselo svidenje po božičnih praznikih.

Iz drugih krajev.

Smola zakonskega moža. Hrabroslav Kramarček je bil zasebni uradnik s primerno plačo. Imel je mlado ženo, ki pa ga je držala precej trdo v ojnica. Dovolila mu je trikrat na teden iti po večerji v gostilno, a ob 10. uri je moral biti doma. Kramarček je redno izrabljaj dano dovoljenje, a tudi točno ob 10. uri prihajal domov. Neki večer pa so obhajali odhodnico stanovskega tovariša. Vince jim je zlezlo v glavo. Hrabroslav je v veseli družbi popolnoma pozabil na deseto uro. Ko so vstali in se začeli razhajati, je že zdavno v zvoniku odbila druga ura. Hrabroslavu je začelo lesti srce v hlače. Bal se je žene, ki ni razumela šale. A kmalu mu vzraste pogum, in načrt, kako se bode izrezal, je bil narejen. Ko je prišel domov, sezul in slekel se je že pred vrati svojega stanovanja. Tiho, kar je mogel, se priplazi v sobo. Hitro vrže obleko na stol in stopi k otroškemu vozičku, v katerem je navadno počival njegov prvorojenec. Premikati začne voziček, začetkoma polagoma, potem pa vedno hitreje in glasneje, ter začel otroku prepevati pesmi-uspavanke. Šum prebudi ženo. »Kaj pa delaš?« zakriči žena. »Ah, otrok je začel jokati, in ne morem ga potolažiti, ravnokar je nekoliko utihnil. Toliko časa ga že vozim sem in tja«, izgovarja se mož. »Otroka voziš, pa čega-vega? Najin otrok leži že od večera pri meni na postelji. Voziš, voziš pa ne otroka, marveč »barko«. Nadaljni prizor je zakrila temna noč.

V Scherbachu na Sp. Avstrijskem se je pripetil naslednji umor: Kakih 20 minut od te vasi na bregu potoka je stanovala 43 letna Cecilija Gronaus, žena nadmlinarja, s svojima otrokoma Cecilijo in Sofijo, ki sta stara 7 in 11 let. Mož pride le vsakih 14 dni domu. Dne 15. t. m. je poslala Gronaus svoja otroka k teti Mariji Dillmann v Sois. Ko sta otroka odšla, je prišla teta k materi na obisk in je ostala pri njej do treh popoldne. Ko se je vrnila Dillmann domu, so jo že čakali njeni nečakinji pred hišo. Ob pol 7. uri zvečer je teta zopet odšla. Ker je do 10. ure zvečer ni bilo nazaj, sta šla otroka spat. 16. t. m. zjutraj ob 8. uri pa je peljala Dillmann otroka nazaj k materi. Pri hiši je bilo se mirno in okna so bila še z zavesami zakrita. Jedno okno je bilo odprto. Dillmann gre k oknu, odgrne nekoliko zastor in zakriči: »Moj Bog, sestra leži vsa krvava v obrazu mrtva v postelji!« Seveda je prihitelo v kratkem času mnogo radovednih ljudi. Ko je prišla sodnijska komisija in je celo stvar pregledala, je dognala, da Dillmann ni mogla zagledati od dotičnega okna svoje sestre, zatorej je tudi jako čudno, da je zakričala: »Moja sestra leži vsa krvava v obrazu mrtva v postelji!« Ker je sumljiva, da je ona sestro umorila, so jo preteklo soboto zvečer zaprli.

Gospodarske drobtinice.

Gnoj in gnojenje.

(Dalje.)

Poraba gnojnice.

Že prej smo nekolikokrat povdarili, da je najbolje, ako stelja popolnoma vso gnojnico popije, da se je le malo nabere. Kar pa se je le nabere, porabi se jako dobro za polivanje gnoja, komposta, za polivanje setev, katerim se hoče naglo pomagati, na travniku, v vrtu, posebno tudi v sadonosniku. Močna

gnojnica pa naj se le ob deževnem vremenu ali z vodo stanjšana rabi, kajti premočna rastlinam škoduje, jih — kakor rečejo — požge. Vleče pa se gnojnica iz dobro cementirane ali še bolje asfaltirane jame s pomočjo raznih sesalk.

Človeški odpadki.

Ti so za gospodarstvo velike važnosti. Saj ljudje povzivajo kmetijske pridelke v njih, torej snovi iz obdelane zemlje, rastlinsko hrano. Kar kmet v svojih pridelkih redilnih snovi izvaža, gre njegovemu posestvu v zrgubo ter se kopiči navadno po mestih. Dela se na to, da se v mestih nakopičena rastlinska hrana kmetijstvu zopet na razpolago da. Človeški odpadki se sušijo in izdeljuje se prah „pudreta“, kateri se lahko razpošilja, raztrosi in ki jako dobro vpliva.

„Pudreta“ ima na primer 7.70% dušca, 2.61% fosforove kisline in 2.59% kalija. Izdelovanje pudrete je bolj stvar mest. Kmetovalci, ki so pri mestih, tudi lahko izkoriščajo človeške oopadke iz ljam, sodov itd., katere lahko po ceni dobijo. Tako tudi postopajo umni gospodarji čestokrat. Na deželi se pa gre za to, da se taki odpadki vsaj na posameznemu gospodarstvu skrbno zbirajo.

Povprečno napravi ena odrasla oseba na leto okolo 486 kg trdih in tekočih odpadkov. Ti imajo skupaj 4.12 kg dušca, 1.24 kg fosforove kisline, 1.02 kg kalija. Največ je vreden dušec v skalnici in sicer toliko kakor dušec v žvepleno-kislem amonijaku, kateri ima tržno ceno. Dušec v blatu ima le $\frac{3}{4}$ te vrednosti. Fosforova kislina skalnice je toliko vredna kakor ona superfosfata, a fosforova kislina blata pa le $\frac{1}{3}$ te. Istotako je vreden kali skalnice toliko kakor kali kajnita, a kalij blata le $\frac{1}{3}$ tega. Ako torej na podlagi tržnih ali umetnih gno-

jil računamo, imajo odpadki enega človeka na leto vrednost okoli 3 gld. To je tudi denar, ki bi se sicer za umetna gnojila izdal, pameten gospodar si bode torej znal izdatek za nakupljena gnojila brez škode za množino pridelkov znižati.

Straniščne jame naj bodo za tekočine neprodorne, cementirane. Na njih dno razgrne se plast šotnega praha. Po vsaki rabi stranišča je dobro, če se vrže v njega pest šotnega praha, ki naj bode vedno pripravljen. Superfosfatgips potresati je tudi zelo koristno. Straniščni gnoj vsled šotnega prahu izvrsten postane pa tudi ne izgleda tako ostudno. Porabi pa se za vrt ali za kompost.

Kompost.

Ni dovolj, da kmetovalec skrbno zbira vso rastlinsko hrano v živalskih in človeških odpadkih, temveč jo mora zbirati tudi v vseh drugih raznoterih odpadkih na posestvu ali v bližini istega. Mnogokrat je v raznih odpadkih dobiti po primerni ceni rastlinsko hrano n. pr. od predilnic, usnjarij, mesnic itd. ceneje nego v umetnih gnojilih. Kompost je torej tudi kmetovalčeva hranilnica, v kateri zbira kapital, ki ima, kadar pride v rastline, precejšnje denarno vrednost.

a) Tvarina za kompost.

Podlaga kompostu naj bode zemlja. Bolj kot je zemlja humozna, boljša je. Za ta namen je izvrstna zemlja iz ribnikov, jarkov, cestno

blato, šotna stelja itd. Ako ima zemlja premalo sprstenine, zmeša se s šotno steljo ali s kakim zeljšičem n. pr. od krompirja.

Taka podlaga je potrebna da zadržuje vse redilne snovi. Razun tega naj pride zemlja tudi še med posamezne plasti, posebno naj pa tudi pokriva cel kup od vseh strani. Zemlja služi torej kot podlaga in kot odeja.

2. Razven tega so bistveni del za kompost take tvarine, ki povzročajo hitreje raztvorjanje snovi. Take tvarine so posebno apno in gnojnica, ki kemično in fizikalno ugodno vplivata, ki ob enem pa tudi spravita sama po sebi ugodnih snovi za rastline v kompost.

3. Pridejo v poštev tvarine, ki služijo v kompostu zgolj z redilnimi snovmi ali z organsko tvarimo, ki dela sprstenino, ali ker ga rahljajo itd.

Take so: straniščni gnoj, živalski odpadki n. pr. kri, drob, dlaka, kosti itd. razni rastlinski odpadki, listje, plevelne rastline, pleve itd., smeti, žaganje (to sicer nima mnogo redilnih snovi, pa ugodno vpliva ker kompost rahlja), vsakoršni pepel, kakor vsakoršni drugi dopadki n. pr. tropine, grušč od zidovja itd.

(Dalje sledi.)

Loterijske številke

Gradec 25. oktobra: 69, 62, 44, 18, 89.
Dunaj 25. oktobra: 12, 40, 88, 57, 55.

Društvena naznanila.

Dne 1. in 11. nov.: »Braln. društva ‚Edinost‘ v Središču gled. predstava »Mlinar in njegova hči« v šol. prostorih. Začetek ob 6. uri zvečer.

Dne 9. novem.: »Ženske podruž. sv. Cirila in Metoda pri Sv. Juriju ob juž. žel.« zborovajne ob 3. uri popol. v gostilni g. Rudolfa Dobovišek.

» » » »Kmt. bral. društva v Hajdini pri Ptuj« veselica z govori, petjem in tamburanjem ter igro v šolskih prostorih. Začetek po večernicah.

Izjava.

Ob priliki, ko se je volil oskrbnik mase v konkurzu zadruga „Landwirtschaftlicher Vorschussverein“ pri Sv. Lenartu, izrazil sem se žaljivo o g. dr. Fr. Rosini. Ker je ta žalitev brez podlage, jo preklicujem, obžalujem, da sem jo izrekel, in prosim g. dr. Fr. Rosino, da mi odpusti. Sv. Lenart, dne 25. vinot. 1902.

485 1—1

Andrej Stühler.

Dva viničarja

482 3—1

s štirimi delavskimi močmi in

oženjen majer

se sprejmejo pod zelo ugodnimi pogoji. Pojasnila daje Henrik Malner v Rošpahu pri Mariboru.

Zahvala.

Izrekamo tem potom zahvalo vsem prijateljem in znancem za toliko dokazov odkritosrčnega sočutja ob smrti nepozabnega ljubega sina gospoda]

Srečko Dobnik,

učenca c. kr. gimnazije v Mariboru,

Zahvaljujemo se zlasti velečast. gospodu dr. Ant. Medvedu, da so opravili za rajnega daritev sv. maše, vodili sprevod ter prelepe besede govorili rajnemu v slovo.

Nadalje se zahvaljujemo gosp. c. kr. gimn. profesorju Blažu Mateku, dijakom za ginljivo petje, mnogočastiti domači duhovščini, gg. učiteljem, železniškim uradnikom, c. kr. orožnikom in vsem mnogobrojnim vdeležnikom pogreba.

Ponikva, dne 22. vinotoka 1902.

480 1—1

Zalujoči ostali.

Vsaka beseda stane 2 v.	MALA OZNANILA	Vsaka beseda stane 2 v.
Najmanjša objava 45 v.	Vsaka beseda stane 2 vin.	Večkr. objava po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravništvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Ovinjene sode razne velikosti se zelo ceno prodajo v Mariboru, Tegethoffova cesta št. 26. 471 3—1

Lepo posestvo, pičlo pol ure od železnične postaje, se prodaja po zelo nizki ceni za 1400 gld. Njiv je za 20 mernikov setve, 5 oralov heste in košnje ter dva vinograda. Pri domu so velike brajde in veliko sadnega drevja. Predajalca pove I. Deželak, gostilničar, Orehovo, pošta Sevnica. 462 3—1

Proste službe.

Postranski zaslužek, trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.798“ Gradec, poste restante. 235

Priden kočijaž išče službe, zveden vsakega kmetkega dela, posebno se priporoča čč. gg. župnikom ali dekanom. — Kje? pove upravništvo. 479 2—1

Razno.

Oznanilo. Podpisani naznanjam, da še imam na prodaj okoli 6000 ameriškega cepljenega traja in sicer sledeče vrste: Laški rilček, beli burgundec, zelenič (Sylvaner) in pošip — vse vrste cepljene na Riparia portalis. — Cena za cepljenke je za prvo vrsto 12 kr., za drugo 8 kr. Tudi imam še 20.000 okoreničenih divjakov in sicer tudi Riparia portalis. Cena za 1000 kosov je 20 gld. Kdor trte želi, naj se oglasi pri podpisaneu najpozneje do 1. dec. — Martin Kupčič, trtnar, Juršinci. 483 4—1

Zahvala. Podpisani se zahvaljuje gosp. dr. Ipavcu, zdravniku v Mariboru, za njegovo požrtvovalnost v ozdravljenju protina (reumatizma), na kateri boleznini je trpel podpisani 4 leta, ter s tem priporoča g. dr. Ipavica vsem na tej bolezni obolelim najprisrčneje. — Ivan Veras, glav. zastopnik „Slavije“. 484 1—1

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru se priporoča v razna tiskarska dela.

V tiskarni sv. Cirila se dobiva knjižica
kapela žalostne Matere božje
v Središču
in njen častni venec. 486 3—1

Spomenica na zlato mašo dveh srediških rojakov leta 1902 (Lavrencija Herg in Matije Šinko). — Knjižica obsega 136 strani, ima 4 lepe podobe in velja trdo vezana 60 v., po pošti 10 vin. več.

Vizitnice

priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12
priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, ilte železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelškega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in stroje; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

☛ Tomazeva žindra, najboljše umetno gnojilo. ☛

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.

Pozor! 488 3-3 kmetovalci!

Kdor ima lepe kostanje in orehe, naj naznani ceno in količino Ignaciju Kosi v Malinedelji pri Ljutomeru.

V Vitanju je razpisana služba orgljarja in cerkovnika.

Prosilci naj se osebno oglase pri kn.-šk. župnem uradu v Vitanju.

474 3-2

Zaloga pohištva.

Priporočam mojo zalogo vsakovrstnega pohištva po najnižjih cenah.

Spoštovanjem 323

P. Srebre,
Maribor, Tegetthoffova ul. 23.

Rudolf Novak,

jermenar in sedlar v Mariboru
grajski trg (Burgplatz)

priporoča cenjenemu občinstvu vsake vrste vprege za konje, razne vrste sedlov, različne popotne kovčege itd.

Vse lastnega izdelka in najboljše kakovosti.

Tudi je v zalogi več vrst že rabljenih vpreg za konje.

Adventna knjiga!

Tiskarna

sv. Cirila v Mariboru
Koroške ulice 5

priporoča

Premišljevanje

o življenju našega
Gospoda J. Kristusa
za vse dneve celega leta.

Po francoskem izvorniku poslovenili mariborski bogoslovci.

Oba zvezka v usnje vezana
veljata 8 kron.

☛ Slovenska tvrdba! ☛

Weberjevih dedičev naslednik

VINCENC ČAMERNIK

oblastveno preiskušeni kamnoseški mojster
299 10

v Celju

Nova ulica števil. 11.

Delavnica mramornatih altarjev
☛ ter drugih umetnih kamnoseških del,

čez 200

nagrobnih spomenikov

različnih mramorjev, granitov in sijenitov
po najnovejših, modernih načrtih

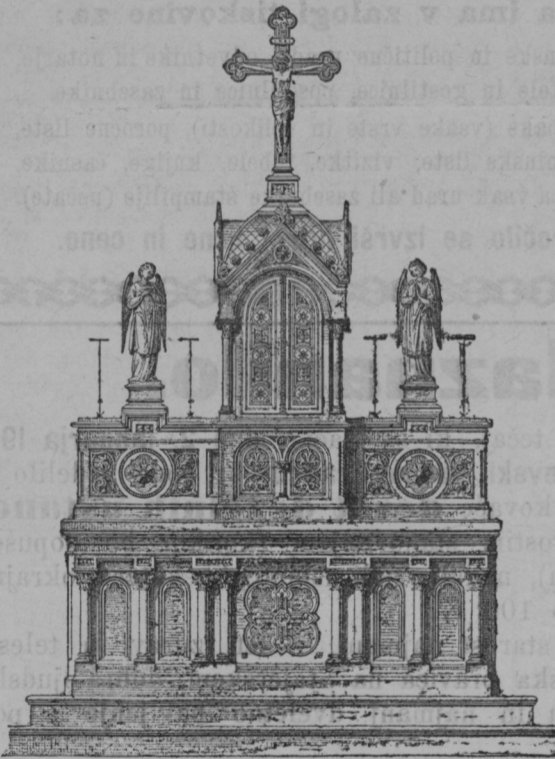
☛ vedno v zalogi. ☛

Vsa stavbena kamnoseška dela.

Pohištvene plošče za mizarje. — Likanje in struganje mramora s strojno silo.

☛ Lastni kamenolomi. ☛

Obrise na zahtevanje izdelam takoj. — Priznana solidna in fina dela. — Postrežba točna.

Predivo, suhe gobe, vsakovrstno žito
kakor sadje, sploh vse dežel. pridelke

☛ kupi ☛

ANTON KOLENC,

trgovec v Celju. 441 10-6

Stavba šole.

Krajni šolski svet pri Sv. Martinu pri Vurbergu bo v četrtek, dne 27. nov. t. l. ob 10. uri dopol. vsa dela pri zidanju I. nadstropja na šolskem poslopju oddal. — Načrt stavbe in stroškovnik leži pri šol. vodstvu do 3. novembra vsak dan, pozneje pa samo po četrkih in nedeljah dopoludne na ogled.

Načelnik.

Razpis.

Na dvorazredni ljudski šoli II. krajevnega plačilnega reda s slovenskim učnim jezikom pri Sv. Duhu na Ostrém vrhu je namestiti

☛ nadučiteljsko službo. ☛

Prosilci za to službo naj vložijo prošnje, opremljene s spričevalom zrelosti in sposobnosti, kakor tudi z domovnico predpisanim potom do 3. novembra t. l. krajnemu šol. svetu pri Sv. Duhu na Ostrém vrhu, pošta Lučane (Leutschach).

Okrajni šol. svet Arvež, dne 4. okt. 1902.

Načelnik.

Slovenski!

darujte za

družbo Sv. Cirila in Metoda!

Št. 38.300

Oznanilo.

475 2-2

Naročila na ameriške trte iz združenih državnih in deželnih nasadov za dobo 1902/3.

Od štajerske dežele se bodo prodajale spomladi leta 1903 naslednje množine ameriških trt in sicer:

1. 800.000 cepljenk [večidel šipon rumeni (Mosler gelb), laški rilček (Wälschriesling), burgundec beli (Burgunder weis), žlahtnina rudača in bela (Gutedel roth und weiss), silvanec zeleni (grüner Sylvaner), tramnica rudača (Traminer roth), cepljenih na riparii portalis, vitis solonis in rupestris monticola.

2. 600.000 komadov koreninske rozge od riparii portalis, vitis solonis in rupestris monticola.

3. Mnogo ključekov imenovanih treh vrst.

Cena trt za 1000 komadov je sledeča:

I. Cepljene trte za premožnejše posestnike 240 K, za ostale 160 kron.

II. Ameriške koreninske rozge za premožnejše posestnike 20 K, za ostale 10 K.

III. Ključeki 6 K.

Naročila čez 1500 komadov cepljenih trt, 4000 komadov koreninskih rozgov ali ključekov od jedne stranke se bodo primeroma došlim naročilom znižala.

Naročuje se lahko naravnost pri deželnem odboru ali pa pri občinskih uradih, kjer so nalašč za to pripravljeni naročilni listki na razpolago.

Občinski uradi odpošljejo potem izpolnjene naročilne listke takoj deželnemu odboru.

Naročene trte se bodo pošiljale v istem redu, kakor so došla naročila. Vsakemu naročniku se zagotovi zahtevana vrsta, dokler je v zalogi.

Ker se trte oddajo samo štajerskim posestnikom, morajo dotični, ki naročijo naravnost pri deželnem odboru, priložiti naročilo potrjeno občinskega urada, da so posestniki vinograda. Oni, ki tržijo s trtami, jih ne dobe.

Imenovane cene se računijo od nasadov in se mora dotična svota pri prejemu plačati, oziroma se pošljejo trte po železnici po povzetju. Zaboje in vozniki se zaračunajo za lastno ceno.

Pri Vsakem naročilu se naj natanko naznani: 1. Ime, kraj in stan naročevalca; 2. dotična občina, v kateri vinograd leži; 3. zahtevana vrsta trt; 4. zadnja železnična postaja in pošta, kamor naj se trte pošljejo.

Če je morebiti dotične zahtevane vrste zmanjkalo ali pa ni v zadostni množini v zalogi, bode se z drugo jednako vrsto nadomestila.

Gradec, meseca vinotoka 1902.

Od deželnega odbora štajerskega.

Edmund grof Attems.

 Ravnokar so izišle 		
<h1 style="margin: 0;">Slovenske razglednice</h1>		
komad 10 vin.	lično in fino izdelane priporoča jih	Preprodajalcem znaten popust!
<h2 style="margin: 0;">tiskarna sv. Cirila</h2> <p style="margin: 0;">v Mariboru.</p>		

Prodalo se bo

staro šolsko poslopje z vrtom za zelenjavo in s sadonosnikom; v poslopju se nahajajo štiri sobe, kuhinja in klet; ono se nahaja tik farne cerkve sv. Martina. — Prodalo se bo po javni dražbi dne 20. novembra t. l.; začetek dražbe ob 11. uri dopol., sklep ob 12. uri opoldne. Izklicna cena je 3000 K; drugi pogoji se lahko zvedo že poprej ali pa na dan dražbe pri podpis. kr. šol. svetu.

Krajni šol. svet Sv. Martin pri Vurbergu,

dne 12. okt. 1902.

477 3-2

Načelnik.

Emil Bäuerle,

398 12-8 **slikar in barvar**

v Mariboru, Koroška cesta št. 9.

Opirajoč na večletne skušnje se priporočam velečast. duhovščini in cenj. p. n. občinstvu v izvrševanje vseh v njegovo stroko spadajočih del kakor cerkvene in hišne slikarije in lakiranje. — Priporočam tudi svojo veliko in mnogovrstno zalogo **barv**, suhih in oljnatih, **lake s firnisom**, dalje vsake vrste **krtač**, **čopičev** itd. Kupuje žimo in svinjske ščetine.

Strokovnjaška pojasnila, načrte in proračune stroškov zastoj.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu vsakovrstne podobice, molitvenike, rožne vence, svetinjice, križce.

Velika knjiga z vzorci od navadnih do najfinejših podobice je v tiskarni na vpogled.

Spominki na prvo sv. obhajilo kos od 1 do 10 kr.

Rožne vence vsake velikosti in kakovosti prodajamo na drobno in debelo, rožne vence žalostne Matere Božje in preč. Spočetja itd. — Lepi križci so pa medeni ali niklasti za rožne vence, za kras na steno in posebno za častite duhovnike za sprevidenje bolnikov; križi s stojalcem, svetinjice različnih vrst.

Tiskarna ima v zalogi tiskovine za:

župnijske, občinske in politične urade, odvetnike in notarje, trgovce, hotele in gostilnice, posojilnice in zasebnike.

Naročila na lepake (vsake vrste in velikosti), poročne liste, osmrtnice, spominske liste, vizitke, tabele, knjige, časnike, dalje preskrbi za vsak urad ali zasebnike štampilje (pečate).

Vsako naročilo se izvrši hitro, lično in ceno.

Naznanilo.

Za polletni tečaj, ki se začne dne 2. januarja 1903 na deželni podkovski šoli v Gradcu, se bode podelilo na revne in uboge kovače **deset deželnih ustanov** po 100 K s prostim stanovanjem (kolikor bo dopuščal prostor v zavodu), nadalje tudi ustanove nekaterih okrajnih zastopov tudi po 100 K.

Pogoji so: starost najmanj 18 let, zdrav in telesno močan, domovinska pravica na Štajerskem, dobra ljudskošolska izobrazba in najmanj dveletno bavljenje s podkovanjem.

Razven tega se mora vsak prošnik z reverzom zavezati, da bo po dovršenem poduku najmanj tri leta izvrševal svoj obrt kot mojster ali pomočnik na Štajerskem, oziroma v kraju, v katerem je dobil ustanovo.

Prošnje se naj pošljejo deželnemu odboru v Gradcu z reverzom (obveznim pismom), krstnim listom, domovnico, izučnim spričevalom, z zdravstvenim in šolskim spričevalom, potem delavsko knjižico, spričevalom o gmotnih razmerah in o nravnosti

do 20. novembra 1902.

Kovači, ki ne prosijo za ustanovo in bi se radi udeležili tečaja, naj se oglasijo v teku prvih treh dni v začetku tečaja pri vodju. Seboj naj prinesejo dokazilo dovršene starosti 18 let, da so delali dve leti kot pomagači in dobro dovršili ljudsko šolo, potem izučno spričevalo ter delavsko knjižico.

Gradec, 18. oktobra 1902.

481 1-1

Deželni odbor štajerski.